

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΑΥΓΗ

La presse est le clairon vivant qui sonne la diane des peuples

ἡτις=ἡ δημοσιογραφία εἶνε ἡ ζωσα σάλπιγξ, ἡ κροτοῦσα τὸ ἐγερτήριον τῶν λαῶν.
(Βίκτωρ Οὐγκώ).

Ετησίᾳ συνδρομὴ διὰ τοὺς ἐν ΚΥΘΗΡΟΙΣ δρ. 2.—Διὰ τοὺς ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ καὶ ΠΕΙΡΑΙΕΙ δρ. 4.—Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δρ. 8

Οἱ ἀλλοδαποὶ ἀποστέλλονται πρὸς τὴν ΔΙΕΘΝΕΣΤΙΝ δόρον πρὸς ἀπελευθέρωσιν εἰς τὴν Ἑκδοτικὴν Ἐπιτροπὴν, ὅδε ἔργον

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΗΜΟΤΑΣ ΜΟΥ

Δὲν ἀνέκω εἰς τοὺς πολιτευομένους οἵτινες ἀγαπῶσι τὴν διαίρεσιν, τὰ πάθη καὶ τὰ μύση, οὔτε ἀνέκω εἰς τὴν τάξιν ἐκείνων οἵτινες ἀγνοοῦσι τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰς εὐθύναις τοῦ βουλευτικοῦ αξιώματος. Τὸ ἀπέδειξα εἰς προηγουμένα ἄρθρα τῆς Αὐγῆς καὶ θὰ τὸ ἀποδείξω καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, ἐὰν τύχω τῆς εὐμενοῦς ψήφου τῶν συμπατριωτῶν μου. Προκειμένου περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας μου, ἀδιαφορῶ ἀπὸ ποῖον δῆμον εἶνε, ἢ ἀπὸ ποῖον χωρίον. Τοιοῦτοις διαλογισμοῖς κάμνουν οἱ μικροπρεπεῖς καὶ ἀπαίδευτοι ἄνθρωποι. Βουλευταὶ μιᾶς ἐπαρχίας οἷας δῆποτε, δεόν νὰ ἐκλέγονται οἱ χρηστότεροι καὶ οἱ ἱκανώτεροι, τοὺς χρηστοὺς δὲ καὶ ἱκανοὺς δεόν ὁ λαὸς νὰ ἐκλέγῃ προκειμένου νὰ τὸν ἀντιπροσωπεύῃ ἐκεῖ ὅπου παρασκευάζεται ἡ καταστροφὴ τοῦ ἢ ἡ εὐμερία τοῦ, μὴ λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὸν δῆμον ἢ τὸ χωρίον εἰς ὃ ἀνήκει. Τ' ἀνωτέρω κρίνω ἀναγκαῖον νὰ προτάξω τῶν ἀμέσως κατωτέρω, διὰ τὰ ὁποῖα ἠδύναντο ἄνθρωποι συγκοφανταὶ καὶ κακοῦθαι νὰ μὴ σχολιάσωσι.

Συνδνημόται

Τὸν δῆμον μας λυμαίνονται κακοποιὰ τινα στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἀπὸ πολλοῦ ἐπιδιώκουσι νὰ τὸν καταστρέψουν διὰ νὰ ὠφεληθῶσιν αὐτοὶ ἢ αἱ οἰκογένειαι τῶν. Προσέξατε καλὰ διὰ νὰ μὴ μετανοήσετε μίαν ἡμέραν, ὅπως ὅλοι ἐμετανοήσατε διὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ στρατιῶτος Κορωναίου. Κρύπτονται πολλοὶ ἔχθροί, ὧν τὰ ὀνόματα καὶ τὰ σχέδια, ὅταν ἐπιστῇ ἡ ὥρα, ὅλοι θὰ τὰ μεθωμεν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ γράφοντος τὰς γραμμὰς ταύτας. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι συμφέρον ἔχουν, ὁ δῆμος Ποταμίων νὰ μὴ ἔχῃ βουλευτὴν, διὰ νὰ κάμνουν τὸν κοιμωτὸν χην, διὰ νὰ ἐμπορεύωνται τὴν ὑπαλλήλιαν εἰς βάρος τοῦ δυστυχημένου καὶ καταραμένου αὐτοῦ δῆμου ὁ ὁποῖος καλεῖται δῆμος Ποταμίων. Ὑπάρχουν ὑποψήφιοι διὰ τὸ βουλευτικὸν αξίωμα, εἰς τὸν δῆμον μας, οἱ ὁποῖοι τὸ εἰξεύρουν πῶς δὲν βγαίνουν, τὸ εἰξεύρουν πῶς οὔτε νὰ μειδιάσουν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν δύνανται, καὶ ὅμως ἐκτίθενται εἰς ἐκάστην βουλευτικὴν ἐκλογὴν, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἐμπαίζουν τὸν λαὸν διὰ νὰ συντελοῦν εἰς τὴν ὀρφάνειαν τοῦ δῆμου.

Συνδνημόται

Κτυπήσατε κατακέφαλα πρῶτα τοὺς ἐσωτερικοὺς ἐχθρούς σας, ἐκείνους οἵτινες ἐνσπεύρουν τὴν διαίρεσιν, ἐκείνους οἵτινες

κοροῦνεύουν μὲ τὰ συμφέροντα τοῦ δῆμου καὶ συσπειροῦν περὶ τὸν ἱκανώτερον τοῦ δῆμου σας, τοῦ ὁποῖου τὴν ἐπιτυχίαν ὡς βουλευτοῦ βλέπετε ὁ νυν αὐτὴν. Ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν μοῦ ἔκαμε τὸ φιλοδίκαιον τῶν δημοτῶν Κυθηρίων, οἵτινες παντοῦ ὅπουθεν διήλθον κατὰ τὴν τελευταίαν μου περιοδίαν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα μοὶ ἔλεγον φίλε Δελακοβία! δίκαιον εἶνε νὰ γράψετε καὶ σεῖς οἱ ἔξω τὸν ἑνα βουλευτὴν. Ἐνα ἡμεῖς καὶ ἑνα σεῖς. Ἀπὸ οὗτος ἐξαργτάται. Ἰδοὺ σήμερον ποῦ ὁ δῆμος σας ἐν τῷ προσώπῳ σου, ἀπέκτισε, τόσον ἱκανὸν ὅσον καὶ χρηστόν, ὑποψήφιον, ἐὰν ὁ δῆμος σου σὲ ψηφίσῃ θὰ εἶσαι βουλευτὴς, διότι ὁ δῆμος Κυθηρίων σὲ ἐκτιμᾷ καὶ σὲ συμπαθεῖ. Ἐν ὁ δῆμος σας δὲν ἐπιτύχει βουλευτὴν κατὰ τὴν προσεχῇ ἐκλογὴν, οὐδέποτε ἄλλοτε θὰ βγάλῃ εἰσθε ἀξιοὶ τῆς τύχης σας, εἰσθε κακομοῖρες, μᾶς φωνάζουν οἱ κατ' ἐμὲν οἱ δημοτὰι κυθηρίων, δὲν ξέρετε νὰ ψηφίζετε. Καὶ τὸ λέγουν ἀλήθεια, διότι εἰς ἐκάστην βουλευτικὴν ἐκλογὴν μαυρίζομεν τοὺς ἱκανοὺς συγχωριανοὺς μας, ἐκείνους οἱ ὁποῖοι παλαίουν διὰ νὰ ἐπιτύχουν βουλευταί, ἐκείνους οἵτινες εἶνε δυνατόν νὰ ἐπιτύχουν καὶ ἀσπρίζομεν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι βάζουν κάλπην διὰ νὰ γουστάρουν, ἐκείνους οἱ ὁποῖοι βάζουν κάλπην διὰ νὰ ἐκμεταλλεύωνται τὸν τίτλον τοῦ ὑποψηφίου βουλευτοῦ, ἐκείνους οἵτινες βάζουν κάλπην διὰ πείσμα τῶν ἐχθρῶν τῶν. Τοῦλάχιστον λογικῶς ποιοῦντες, ὡς ἐψήφισαν τοὺς αὐδεῖαν ἐλπίδα ἐπιτυχίας ἔχοντας συγχωριανοὺς τῶν, ἀλλὰ ὡς ἐψήφισαν καὶ τὸν ἰσχυρότερον τῶν συνυποψηφίων τοῦ δῆμου τῶν διὰ νὰ κερδίσῃ τοῦλάχιστον ὁ δῆμος, ἀφοῦ ἀπολύτως ἀδύνατον εἶνε νὰ κερδίσῃ τὸ χωρίον :

N. Δελακοβίας.

ΑΓΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς προσεχῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, ἀνακηρυσσέμεν ἐκ τῆς ἐφημερίδος «Κύθηρα τὸν πανηγυρικὸν λόγον», ὃν τὴν ἐπέτειον τῆς πανηγύρεως κατὰ τὴν 12 Μαΐου τοῦ 1893 ἐξεφώνησεν εἰς τὸν λαόν καὶ προστάτην τῆς νήσου, ἐν τῷ ναῷ τούτου ὁ κ. Νικόλαος Δελακοβίας. Πρῶττον δὲ τοῦτο κατ' ἀπαίτησιν πολλῶν συμπολιτῶν, ἐπιθυμούντων νὰ γινώσκωσι τὸν βίον τοῦ Ἁγίου τέως ἄγνωστον.

Φιλέργοι συμπατριῶται,

«Καὶ γὰρ ἐμερίσατο ὁ θεὸς πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἁγίους, τὰς ψυχὰς λαῶν αὐτοῦ, τὰ σώματα ἡμῶν δέδωκε ἵνα ἔχωμεν ἐπὶ τὴν ἀρετὴν διηγεῖσθαι τὰ ἅγια τούτων ὁστέα».

Χρυσόστομος.

Μὲ πάλλουςαν μὲν καρδίαν ἀλλὰ καὶ ἀνεκ-

λάλητον καρδίαν παρουσιάζομαι σήμερον πρὸς ἀγαπητοὺς συμπολίτας. Μὲ καρδίαν μὲν πάλλουςαν, διότι πολυχρὰ ἡ ἀπόφασίς μου, νὰ περιγράψω τὸν βίον ἁγίου, φυγόντος ἀπὸ τῶν πατρικῶν οἴκων, ἀποταξάμενου τὸν κόσμον καὶ τὰ τοῦ κόσμου καὶ ἀναλαβόντος τὸν ζυγὸν τοῦ Κυρίου, ὅπου παρεδόθη εἰς τὰς ἀρετὰς τῆς μοναδικῆς τελειότητος, ἐνίκησε τὴν σάρκα καὶ κατεπολέμησε τὰ πάθη, προβαίνων ἀπὸ δοξῆς εἰς δοξάν. Μὲ καρδίαν ὅμως ἥτις πληροῖ τὴν ψυχὴν μου θάρρους καὶ δυνάμεως, διότι πρῶτην ἰσως φορὰν λαμβάνεται ἀρρητὴ σήμερον νὰ ἐξετασθῇ ὁ βίος τοῦ προστάτου τῆς πατρίδος μας καὶ ἡ ἱστορία τῆς Μονῆς ταύτης, ἐνθα ἐπὶ 1,000 ὅλα ἔτη ὁ Κυθηρικὸς λαὸς συνερχόμενος ἑορτάζει καὶ γεραίνει, κατὰ τὴν σημερινὴν ἡμέραν, τὴν Μνημὴν ἐκείνου, ὅστις τιμᾷται τὴν νῆσον ἡμῶν διὰ τῆς ἐνταύθα ἐλευθέρως τοῦ ἐκ Κορώνης, εὐλόγως καὶ δικαίως δεξιάζεται σήμερον παρ' ὅλων τῶν Κυθηρίων.

Πρόκειται σήμερον νὰ ἐκνογράψωμεν τίνος ἔνεκα ὁ Κυθηρὸς πάντες νεκρῶς παρίστανται ψάλλοντες καὶ ἀγαλλόμενοι, τίνος ἔνεκα ἐπιτελεῖται σήμερον ἡ ἱερὰ αὕτη πανήγυρις τῶν μεγαλοπρεπῶν καὶ διὰ τισαύτης θερησκευτικῆς πομπῆς, τίνος ἔνεκα σήμερον τὰ ὄρη, ἡ θάλασσα καὶ ὁ οὐρανὸς ἡμῶν χαίρουσι καὶ ἀγάλλονται, ἡμεῖς δὲ οἱ Κυθηροὶ ἐγκαυχώμενοι ἐπὶ τῇ σήμερον ἑορτῇ, περισφραγίσθαι μετὰ θερησκευτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ δεξιάζοντες τὸν ὄψιστον, τὸν πλουσιώτατον ἡμᾶς διὰ τῆς ἱερᾶς ταύτης κεφαλῆς τοῦ οἴου ἡμῶν Θεοδώρου καὶ φιλοτιμευόμεθα τίς πρῶτος νὰ φθάσῃ προσφέρειν τὸν ὀρεϊόμενον σεβασμὸν.

Ἀπορρήν δὲ τῆς ὁμιλίας ταύτης ἔλαβον, ἀγαπητοὶ συμπατριῶται, ἕκτινος πολυτίμου διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς πατρίδος μας χειρογράφου, ἀνακαλυφθέντος ἐν τῇ Μεγάλῃ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Ἀγίου Μάρκου ἐν Βενετίᾳ ὑπὸ τινος φιλόστοργου γερμανοῦ. Ὁπὸ καλούμενου, ὅστις καὶ πρῶτος τὸ ἐδημοσίευσε γερμανιστῇ. Τὸ χειρόγραφον τοῦτο ἐπιγράφεται ἀσκήτης περὶ τοῦ ἐν Κυθήροις ναοῦ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου φέρει δ' ἡμερομηνίαν συντάξεως τῷ ἔτος 1470 μ. Χ. Ἐπειδὴ ὅμως ἐν τῷ χειρογράφῳ γίνονται λόγοι ὅτι τότε ὁ ναὸς ἡρῆται ἐπὶ 600, οὐδαμῶς σήμερον ἀμφισβολία μένει ὅτι ὁ ναὸς ἐκτίσθη τῷ 870 μ. Χ. ὅτε τῷ πρῶτῳ ἦλθε ἐνταῦθα καὶ ὁ ἅγιος ἡμῶν Θεόδωρος ἐκ Κορώνης ἐπὶ Αὐτοκράτορος Βυζαντινοῦ Νικητῆρος Φωκά, φεύγων τὰς καταδυναστείας τῶν τότε βαρβάρων κατακτητῶν. Ἐχομεν λοιπὸν σήμερον ἀκριβεῖς πληροφορίας ἐξ ἐγγράφων, ὅτι ἐπὶ 1, 000 ὅλα ἔτη ταμᾶται καὶ γεραίνεται ὁ ἅγιος ἡμῶν Θεόδωρος ἐν τῇ πατρίδι ἡμῶν.

Καὶ ὁ συντάξας τὸ χειρόγραφον τοῦτο δὲν ἐγνώσθη, διότι οὐδὲν ὄνομα ὑπογεγραμμένον φέρειται συμπεριλαβεῖν ὅμως ὁ ἐκδότης γερμανός, ὅτι τοιοῦτος ἦν Κυθηρὸς τις Χειλὸς καλούμενος, ὁστις καταλήγει τὸ χειρόγραφον διὰ τῶν ἑξῆς ἁπλῶν καὶ τὴν ἀνιδρύσιν τοῦ ναοῦ μᾶς γνωρίζουσι « χρόνου δὲ τινος παρελθόντος ἐξήλθον εἰς κυνήγιον ἐν Κυθήροις ἄνδρες τινες ἐκ τῆς λακωνικῆς, οἵτινες καὶ εὐρόντες πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ τότε σωζομένου ναοῦ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Στεργίου καὶ Βάχχου τὸ ἱερόν τοῦ οἴου λείψανον ἄταφον ἐπὶ γῆς καὶ ἐπιγραφὴν ἐπὶ κεφαλῇς ἔχον, εὐθὺς ἐπανήλθον εἰς τὰ ἴδια καὶ τῷ δεσπότη τὰ ὁραθέντα ἀνήγγειλαν οὗτος δ' εὐλαβεία κινούμενος πρὸς τὸν ἅγιον ἔκτισε ἐκεῖ ναὸν παμμεγέθη καὶ περικαλλῆ, ὅπου πρῶτον τὸ σεπτὸν τῶν μαρτύρων τέμενος, καὶ

» μόνον ἐπὶ τοῖς ἀνέγκαις. Ἐκτετατοί πολλοί
» ἐκ Πελοποννήσου μετακίνησαν εἰς τὴν νῆσον ἐκ
» τῆς καταδυναστείας τῶν ἐκείνῳ χρόνῳ καὶ ἐκ
» τῆς ἀπειρίας τῶν θαυμασίων τοῦ Ἁγίου ἁγίου
» λαβόντες.»

Τὸ χειρόγραφον οὖν, ὅπερ προσερχόμενος ὁ
δημοσιεύσει καὶ τὸ ὅποιον περιγράφει ὅπως τὴν
ἱστορίαν τῆς Μονῆς καὶ τὰ ὄντα τῶν ἐκ δι-
αδοχῆς καταλαβόντων τὸ Μοναστήριον εἶνε γα-
κρόν καὶ διὰ τοῦτο παραλείπει τὴν ἀναγνώσιν
ὅλων ἐκ τούτου ὅπως ὁλίγη γρηγορήσῃ, τὰς με-
λὸν καταλήγουσιν διὰ τὴν σημερινὴν πανήγυριν θά-
σας ἀναγνώσας ὅπως εἶνε γρηγορόμενον, μετὰ τὴν
γλώσσαν ἢ ἐγγράφον τότε ἐν τῇ νήσῳ : λέγει
« ὁμοίως καὶ ἡμεῖς κατὰ πρόθεσιν ἐκείνων
» τῶν προγενεστέρων γονέων ἡμῶν καὶ οὐκ
» κτίζομεν καὶ ναοὺς ποιοῦμεν καὶ παλαιοὺς ἡ-
» ναστοῦμεν, ἐξ ὧν παλαιῶν ναῶν ὑπάρχει καὶ
» οὗτος ὁ τοῦ Μεγάλου Θεοδώρου, ἐπι-
» κεινα τῶν 600 χρόνων ὡς εἰκόζω. Ἀλλ' ὡς
» ἔχομεν τοῦτον οἰκιστὴν ἐξ ἀρχῆς καὶ βασιλῆα,
» ἐξ αὐτοῦ γὰρ καὶ δι' αὐτοῦ ζώμεν μετὰ Θε-
» ὦν καὶ εἰς αὐτὸν πάντες οἱ τοῦ νησιῦ τούτου
» ἄνθρωποι ἄλλην ἐλπίδα οὐκ ἔχομεν, εἴη, διὰ
» τῶν εὐχῶν τούτου βρούμεθα παντὸς καὶ οὐκ
» καὶ πάσης βλάβης χρεώδης ἡμῶν ὑπάρχει οὗτος,
» ὡς ὅτι αὐτὸς ἐν ταύτῃ νήσῳ εὖρε τὸν Θεόν
» καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτοῦ θαυροῦ-
» τες εἰς τὰς εὐχὰς αὐτοῦ καὶ προσβίβωμεν καρ-
» ρούμεν ἐνταῦθα. Ἀλλ' ὡς εἰπομεν, ἐπὶ γὰρ
» θεώσαντο τούτου τοῦ ναοῦ οἱ πρὸ ἡμῶν καὶ ἡ-
» μεῖς ὁμοίως κατὰ διαδοχὴν ποιοῦμεν πάντες οἱ
» τούτου τοῦ νησιῦ ἄνθρωποι, μικροὶ τε καὶ
» μεγάλοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἱερεῖς καὶ μο-
» νάζοντες ἄρχοντες καὶ ἀρχιερεῖς. Ἄν δὲ ἡ-
» κοῦσιν περὶ τοῦ ἁγίου μας τούτου πρὸς
» σύστασιν καὶ διακονίαν, οὕτως ὁλοφύγῃ μετὰ
» προθυμίας ἀγωνίζομεθα καὶ ὁ εἰς τὸν ἕτερον
» διεγείρει. Μετὰ τὴν ἀνάγκην ἐκείνου τοῦ να-
» οῦ ἐν τῇ νήσῳ ἐκείνῃ τῇ νήσῳ καὶ
» ἐπίσας τὸν τόπον, ἢ ἐπισκεπτοῦ ἡμεῖς ἀρχὴ
» καὶ τὸ μοναστήριον ἄπειρ καὶ ἀνεργήτων. Οἱ
» γὰρ ἄνθρωποι τοῦ τόπου ἦσαν ὀλίγοι καὶ οἱ
» ἱερεῖς ὀλιγώτεροι καὶ ἐξ ἐκείνων τῶν ὀλίγων
» ἱερέων τότε ἐξελέξαντο ὡς γρηγορότερον καὶ
» χρεοῦμένον οἱ ἄνθρωποι τότε τοῦ Πρωτοπαπ-
» πᾶν, ὅστις Νοταρὸς ὠνομάζετο, καὶ ἐδώκεν
αὐτῷ τὸν ναὸν καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τούτῃ τὴν ἐκ-
κλησίαν πάντες διὰ τὴν ψαλῆν. Ἐν δὲ τῇ
» ζωῇ αὐτοῦ ἐκινδύνευσε νὰ χαλῇ τὸ μονα-
» στήρι ἐξέπεσε ἢ προέβη, ἐν τῇ φρίκῃ τὸ στή-
» ρμα καὶ ἐλαλῆθη ὁ λόγος εἰς ὅλα τὰ νησὶ ὅτι
» χαλὰ ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου, καὶ εὐθὺς ἐσυνάχθη-
» σαν πάντες καὶ ἐποίησαν συμβούλιον, ἐν ἑπι-
» φανίᾳ Μονεμβασίων καὶ ἱερεῖς μαστόρους εἶ-
» γε γὰρ τότε καλεῖτο ἐν οἷς καὶ οὐκ ὀλίγοι τοῦ
» Κύρ Παύλου Καλοῦσης. Ἀπ' ἐκείνου δὲ
» τοῦ χρόνου ἔμεινε ἐκείνη εἰς τὸ νησὶ. Οἱ
» νέοι μαστοροὶ ἐκάμιν κομάρως ἀπὸ αὐτοῦ ἕως
» ἂν καὶ ἔξωσαν τὸν ναὸν μετὰ σπουδαία καὶ
» κρατεῖ ἕως σήμερον. . . . λέγεται γὰρ λόγος πα-
» λαῖος ὅτι τούτο τὸ Μοναστήριον εἶχεν εἰσόδον
» τὸ τρίτον τοῦ νησιῦ».

Τὴν ἀνάγκην τοῦ μέρους μόνον τούτου θεω-
ρησα ἱκανὴν καὶ ἀναγκαίαν διὰ τὴν σημερινὴν
ἡμέραν, ὅτε τὸ γλυκύτατον ὄνομα τοῦ ἁγίου
ἡμῶν Θεοδώρου φέρεται εἰς τὰ στόματα
πάντων ἡμῶν. Καὶ θὰ φέρεται πάντοτε μετ' εὐ-
λαθείας, ἵνα ἀποδειχθῇ πόσον μετὰ θάνατον εἶνε
ἀνωτέρα ἢ ὁδὸς τῶν λειψάνων καὶ τῶν δικαίων
ἀνδρῶν, ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἀσχετοῦμεν ἀπὸ τῆς
ὕψλης διδασκαλίας τῆς ὁρθοδόξου ἡμῶν πί-
στεως, τῆς μόνῃς θείας καὶ ἀληθοῦς, προτύπη-
σαν νὰ διάγωσι εἰς τὴν γῆν βίον ἐνάρετον διὰ
νὰ κερδίωσι τὸν Χριστόν· καὶ ἐνῶ τὸ μακά-
ριον τῶν πνεύμα χαίρει εἰς τὸν Οὐρανόν, τὸ
γῆινον λείψανόν των προστατεῖται ἀπ' ἐκείνων
τὸν Θεόν, ὅστις φυλάσσει τὰ ὀστέα τῶν Δικαίων.
Ἦδη παύων τῆς ἐμῆς ταύτης, πρὸς Σὲ τὸν
ἀληθῆ προστάτην τῆς πατρίδος ἡμῶν, ὃ θεοφῶς
καὶ πατὴρ ἡμῶν Θεόδωρε στρέφω τὸν λό-
γον! Πρὸς Σὲ, τὸν διὰ τῶν ἔργων σου δοξά-
σαντα τὸν Θεόν καὶ παρ' αὐτοῦ ἀντιδοχάσθέντα
διδύμῳ τοῦ λόγου μου. Δέξαι αὐτοῦ ὡς ποτὶ
ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς ἐδέχθη τὰ 2 λεπτά τῆς

χώρας. Σὺ ἱκέτευσον ὅπως ἐμπούσῃ εἰς ὅλους
ἡμεῖς ὁ Θεὸς τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην. Σκέπε
τὴν νῆσον μας καὶ τὴν Μονὴν ἡν ἐξελέξας ὡς
κατοικίαν σου Φύλαττε ταύτην ἀπὸ παντὸς
κακοῦ. Ἡμεῖς δ' οἱ Κυθηριοὶ, ὡς τιμῶμεν καὶ
γαυροῦμεν μετὰ τῆς εὐλαθείας τὴν μνήμην
τοῦ νησιόχου ἁγίου μας, μετ' ὅσας καὶ
οἱ πατέρες ἡμῶν, οἵτινες ὡς ἐκ τοῦ μαρτυρου-
θέντος χειρογράφου ἠμυνάμεθα καὶ θεοῦ ὁ-
μάτων τοῦ Ἁγίου ἱερέως, ὅπερ ἀπὸ πολλῶν
χρόνων ἔν συνεδί, εἰς ἡμεῖς, οἱ οἱ ἀνέγκαι
ὑπερῆκαν τὴν κενομένην. Ἀς περιβόηται, λοιπὸν
ἐν τῇ μέλλοντι μετὰ πλείονος δόξης καὶ ὡς
γαυροῦμεν πανηγυρίζοντες μεγαλειοπρεπέστερον
τὴν σημερινὴν Κυθηρίαν ἑορτήν, καθ' ἣν ἀπὸ
στόματος εἰς στόμα φέρεται τὸ ὄνομα ἐκείνου,
ὅστις ἡμέτερος ὡς ὁ Ἀδριανὸς πρὸς τὸν Θεόν
τὴν ἐντολήν «Ἐξέλθε ἐξελθε ἀπὸ τῆς γῆς
σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου καὶ θεοῦ
εἰς γῆν, ἢν ἂν σοὶ δώσω» ταῦτα λέγει ὁ
καὶ οὐκ ἀπῆντησε : Τὰ Κυθηρία ὡς θεοί-
σασιν τοῖς καρποῖς τῶν ἀγώνων μου. Τὴ
Κυθηρία ὡς ἀπολαύσασιν τοῖς μυστήσιν τῶν
ἱερῶν μου. Ἀπὸ ἡμετέρας καὶ Κυ-
θηρίας, ταῦτα ζητήσω τοῦ κατὰ εἶναι με ἐν
οἴκῳ Κυρίου πόσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς
μου».

III ΔΗΜΟΤ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΣΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΤΗΡΙΑ ΤΑΥΤΗΣ

(Συνέχεια)

Διὰ τοῦτο παρὰ τοῖς ἰθυσίον ἐκείνους θαυμά-
σαι μαρτυροῦνται εἰδικότητες καὶ δὲν ζητοῦσιν.
ὡς παρ' ἡμῶν, οἱ πότες νὰ γείνωσιν ὅσον τὸ
τογύτηρον, εἰ δυνατόν καὶ προθυμώμεθα! Τὸ
ἐκείνῳ εἶνε πιστοποιητικὸν σπουδῆς καὶ εὐχ-
ρανότητας καὶ ἐπιτελείας. Τὴν ἐκείνῳ καὶ
εἰδικότητα περὶ ἀνιδιότητα ἐπιστήμης ἢ τέχνης
ἢ πᾶσι, ἢ δικαστικῇ μελέτῃ καὶ ἢ συνεχῆς
ἀσκήσει τούτων παραγομένην πρέπει καὶ τὸ
ἄπορον νὰ πρὸς ἐξέτασιν εἰς ἀνωτέρας τῆς ἐπι-
στομῆς βαθμοῦς. Ταυτοσημείως ἢ μεγαλειότης
ἐλπίς ὅ' ἀναγκάζῃ αὐτὸ ἀνιδιότητα νὰ μετῇ
καὶ νὰ καταργηται περὶ τὴν ἐπιστήμην του.
ἀγωνίζομεθα νὰ τελειοποιήσῃ ἐαυτὸν καὶ τὰ
τῶν οὗτοι δὲ καὶ μόνον, ὅτι κατωρθώμεν καὶ
ἡμεῖς νὰ ἔχομεν ἐκείνῳ, εἰδικότητα, ἀλη-
θείας ἐπιστήμης. Ἀναβιβάζοντες ὅμως τὴν
ἐξ ἐκείνου ἐν ἀνιδιότητα κλῆρον καὶ ἐν τῇ ἐπι-
δοσει καθύλακ, εὐθὺς μετὰ τὸ πέραν τῶν σπου-
δῶν αὐτοῦ, ἐπὶ τὴν κορυφὴν τῆς λαχίρας, οὐ-
δὲν ἄλλα πρῶτον ἢ ἐπιτερομένη τὴν ἐκ-
στέρῃ, τὴν ἡμετέραν, τὴν ἐπιπορευτικότητα.
τὴν οὖν καὶ τὴν ἀσχετοῦμεν ὡς τοιοῦτος
τότε ἀπολαύσαντες οὐκ ὀλίγους, καὶ ἐπὶ ἡμε-
τέρας διὰ τὴν ὀλιγότητα αὐτοῦ καὶ ἀνέγκαι
μὴ ζητοῦμεν ποσὸς ἐκ τῆς ἐπιστημονικῆς αὐ-
τοῦ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ
προσδοκῶν ἐκ τῆς καλλιέργειας τῆς ἐπιστήμης
αὐτοῦ προνοήσῃ καὶ πρὸς αὐτὴν χαί-
ρειν καὶ τραπέζονται περὶ τὴν πρὸς εὐχὴν καὶ
ἀποθεωροῦσιν χρηματολογίαν ἢ) Ἐρ' ὅσον τὸ
Ἑλληνικὰ σχολεῖα λειτουργοῦσιν ἄνευ οὐδενός
Μεθόδου, δὲν εἶνε δυνατόν τὰ Δημοτικά νὰ ἐπι-
διδώσιν τὸν ἐαυτῶν σκοπὸν τῆς μερρώσεως τοῦ
νοῦ καὶ τῆς καρδίας τῶν μαθητῶν, ἀλλὰ θὰ
χρησιμοποιῶν ὡς προπαρασκευαστικὰ τῶν Ἑλ-
ληνικῶν καὶ θὰ ἦτε κοῦλουρα ὡς ἔχοντα μόνον
τέσσαρας τάξεις, διότι ἡ δὲ καὶ ὅθι τάξις αὐ-
τῶν, ἡ δὲν θὰ φοιτᾷται, ἢ ὅ' ἀρρωστωθῇ ὡς
πρὸς τὸν ὀργανισμόν πρὸς τὰς δύο πρώτας τά-
ξεις τοῦ Ἑλλήν. Σχολείου, παρὰ τοῖς νόμοις
τῆς Παιδαγωγικῆς, ἵνα μὴ οἱ μαθηταὶ στερεῶ-
νται τοῦ πλεονεκτήματος νὰ γίνωνται δεκτοὶ εἰς
τὴν γ' τοῦ Ἑλλήν. σχολείου τάξιν.

(ἔπειτα τὸ τέλος)

ΚΥΘΗΡΑ-Ι ΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐν Ἀρωνιάδικα.

(Τοῦ ἐκείθεν ἀνταποκριτοῦ Η Σ).

Τὰ Ἀρωνιάδικα κατὰ τὴν 24ην παραλθόντος
μαρτίου, ἡμέραν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἔχον
ἄλλαν μορφήν. Τὸ πᾶν τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἦτο
τερπνόν, τὸ πᾶν ἐγέλα.

Ἐφορᾶν τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον τοῦ χω-
ρίου, τὴν ἡμέραν ἐκείνην, τὸ ὅποιον οἱ ἐπὶ ὁμο-
φονίᾳ καὶ λοιπῶν ἐρετῶν διακρινόμενοι Ἀρω-
νιάδες θεωροῦσιν ὡς τὸ μέγαν κόσμημα τοῦ χω-
ρίου των.

Τὰ τὰς ἑορτῆς δὲ δι' ὀλίγων γραμμῶν θὰ
προσποθήσῃ νὰ περιγράψω μόνον, καὶ μόνον,
ἵνα οἱ καὶ οἱ Κυθηριοὶ ἀπὸ τῶν Ἀρωνιάδων λά-
βωσι παραδείγμα ἀγάπης καὶ σεμνότητος πρὸς τὸ
σχεῖν των ἐκ τοῦ ὅποιου σήμερον τὸ πᾶν
προσδοκῶνται.

Οἱ οὐτακοὶ τοῦ χωρίου εὐθὺς ὡς ἔπαυον, ὅτι
τὸ Σχολεῖον θὰ ἐορτάσῃ τὴν ἡμέραν τοῦ Ἀγ.
Γεωργίου, ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχεν εἰκόνα τοῦ Ἀγ-
γίου, εὐθὺς συνέλαβον πᾶσιν ἐκ ἐργαζῶν 130,
ὡς ὁ κατασκευάσαν εἰκόνα θαυμασίαν καὶ σε-
μνὴν κατὰ τὸ μέγεθος καὶ οὕτω ἀντὶ ἑορτῆς
ἐγένετο κυριαρχικῶς τὸ ἐκείνην πανήγυριν.

Ἀπὸ τῆς προηγουμένης ἡμέρας ἐπὶ τῆς ἐκ-
κλησίας καὶ ἐπὶ τοῦ πλῆθους ἐύρεσκον μόνον καὶ
ἐπὶ διακοσμήσει καὶ τελειότητι διακρινόμενου
Δ Σχολείου ἐκπομπῆς πανηγυρῆς Ἑλληνι-
κῆς σημαίας. Τὴν ἡμετέραν ὅτι οἱ οὐτακοὶ, ἐν-
δοξοῦνται τὴν ἐορτάσασιν ἐνδομυσίαν των, ἦσαν
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ μετ' εὐλαθείας καὶ κατα-
ύψιως ἡκούον τῆς θείας Γραφῆς, εἰσάγον ἐν τά-
ξει καταπλησσομένη καὶ πειθαρχίᾳ στρατιωτικῇ
ὡς μαθηταὶ τοῦ Σχολείου, οἵτινες ἀπετέλεσαν
ὅλα χεράς.

Κατὰ τὴν ἀκακοῦσιν τῆς θείας λειτουργίας,
πρόχρυται τὸ πᾶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ εἴη τι τὸ
ἰδιαίτον ἐπιβόητον καὶ τὸ τέρπον τὴν ψυ-
χὴν καὶ τὰς εὐδαιμονίας.

Ἡ θάνατος πρόχρυται χορὸν ἢ καρδίαν τοῦ ἀν-
θρώπου βλέπουσα ἀρ' ἐνδομὴν τὴν τελείαν δια-
κόσμησιν τῆς ἐκκλησίας καὶ τὸν πλῆθος φωτι-
σάν αὐτὴν, ἀρ' ἑτέρῳ δὲ τοῖς λειτουργοῖς τοῦ
Ἁγίου 3 τῶν ἁγίων ἐκ τῶν ὁπίων καὶ ὁ
ἐργαζόμενος τῶν Μαρτύρων οὕτως εἰπεῖν, ἔδραβε
ἄλλως, ἐξερχόμενος τοῦ Ἁγίου Βήματος, καὶ
τίλως νὰ ἀκούῃ τοῖς μαθηταῖς νὰ ψάλλων ἐνερ-
μῶν καὶ μετ' ἐπιτοχίας ἄλλας παντὸς ἐπαί-
νον τὴν θείαν λειτουργίαν.

Μετὰ τὸ πέραν τῆς θείας λειτουργίας μετέ-
σταν οἱ ἱερεῖς τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγίου εἰς τὸ
Σχολεῖον, ὅπου οἱ μαθηταὶ πᾶν ἱψάλλον τὴν
δοξολογίαν, ὁ δὲ χαλκόμενος ἡγούμενος Μαρ-
τύρων ἐπιτάττει ἄνευ ὑπὲρ τῆς Βασιλικῆς
ἀναμνηστικῆς, μαθηταὶ δὲ καὶ λαὸς ἐξερράγη εἰς
ζητωκραυγὰς ζωηράτας. Ἐν τῇ τῇ ὁ δημο-
δοξολογίας κ. Π. Ἀρώνης ἐξεφώνησε λόγον πα-
νηγυρῆς (1). Ἀλλὰ τὸ κορυφαῖον τῆς πανη-
γυρῆς τῆς ἡμέρας ἐκείνης διὰ τὰ Ἀρωνιά-
δικα ἦτο ἡ ἐξέτασις τῶν μαθητῶν εἰς
διόφορα μὲθρηματα, ἰδίᾳ δὲ ἐν τῇ γυμναστικῇ,
διεσχέθη μετὰ ἐπιτυχίας προκαλεσάσης χά-
λασαν χειροκροτήτων.

Αἱ αἰαίαι τῶν φιλοξένων Ἀρωνιάδων ἦσαν
πρόθυμοι καὶ παρασκευασμένοι κατὰ τὴν ἡμέ-
ραν ἐκείνην, ἵνα ὑποδεχθῶσι τοὺς ἐπισκεπτάς,
οἵτινες διὰ τῆς παρουσίας των ἐτίμησαν τὸ
χωρίον, καὶ οἵτινες ἦσαν οὐκ ὀλίγοι, καθ' ὅσον
κατ' ἀπαίτησιν τοῦ κ. Ἀρώνη, οἱ γονεῖς ἐν-
γίνει τῶν μαθητῶν παρευρέθησαν κατὰ τὰς ἐξε-
τάσεις καὶ συνεπῶς κατὰ τὴν πανήγυριν.

Ἀπὸ τῆς 12 ἔρχισεν χορὸς ζωηρότατος μέχρι
βαθείας νυκτὸς διαρκείας.

Οὐδὲν ἕτερον ἔχομεν νὰ προσθέσωμεν ἢ ἀπὸ
καρδίας νὰ συγχαροῦμεν τὸν κ. Ἀρώνην, ὅστις
προτιθεῖ ὑπὲρ τοῦ Σχολείου καὶ ὡς πατὴρ ὑπὲρ
τῶν τέκνων καὶ νὰ ἀναφωνήσωμεν ἐν εὐγε
εἰς τοὺς Ἀρωνιάδας.

1η Μαΐου 1898.

Φιλοπρόδοδος.

(1) Ὅν θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς προσεχῆς φύλλον

Δημοσιεύουσα ἡ Αὐγή τὰς ἀνωτέρω ἐντυπώσεις τοῦ ἀπὸ Ἀρωνιάδικα ἀνταποκριτοῦ της, αἰσθάνεται μεγίστην εὐχαρίστησιν, ἐπωφελομένη τῆς εὐκαιρίας διὰ τὰ καὶ καμὴ μναίαν τοῦ πραγματικῶς προδουτικῶς χωρίου Ἀρωνιάδικα καθὼς καὶ τοῦ ἀρίστου δημοδιδασκάλου τοῦ χωρίου Παν. Ἀ9. Ἀρῶνη, ἐν τολύμῳ νὰ καλέσωμεν δημοδιδάσκων ἐλθετὸν μᾶλλον ἢ ἔλθῃ. Εὐτυχῆσαντες δὲ νὰ ἴδωμεν εὐρωπαϊκὸν δημοδιδάσκων καὶ νὰ ἐπισκεφθῶμεν εὐρωπαϊκὰ ἐκπ. σχολεῖα, ὁμοιογενεῖς ὅτι ὁ Ἀρῶνης ἤδη νῦν ἀρίστα νὰ συγκαθῇ καὶ συγκαταστήσῃ μετὰ τοὺς ἀρίστους ἐλθετὸς παιδαγωγούς. Εὐτυχῆς ἅπανα ἡ Ἐπαρχία Κυθήρων σήμερον, διότι πρῶτον ἔχει ἀρίστους δημοδιδασκάλους παντοῦ, εὐτυχέστερον ὅμως καὶ τὸ χωρίον Ἀρωνιάδικα, τὸ ὅποιον ἔχει ὡς δημοδιδάσκων ἐκεῖνον ἐν ὃ Ἐπιθεωρητὴς ἐκάλει ἀρίστον μετὰ τῶν ἀρίστων.

(Τοῦ ἐκ Καραβῶ ἀνταποκριτοῦ μας).

Ἀξιότιμος Κύριε Ν. Δελακοβίδια συντάκτη τῆς «Κυθηραϊκῆς Αὐγῆς».

Συγχαίρειν ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων ἐπεκράτησε νὰ περιφέρηται πανηγυρικῶς κατ' ἔτος τὴν 1^η Κυριακὴν τοῦ Πάσχα ἡ σεβαστὴ εἰκόνα τῆς Θεοτόκου «Δεσποίνης» ἀπὸ τῶν χωρίων Κυθήρων γὰρ ὑγείας καὶ σωτηρίας τῶν κατοίκων καὶ ὑπὲρ ευρωπείων τῶν καρπῶν τῆς γῆς. Ἡ πανηγυρικὴ αὕτη περιφορὰ τῆς εἰκόνης ἐφέτος ἐγένετο, ὡς καὶ πάντοτε, ὡς ἔξῃ.

Τὴν 4 ὥραν μ. μ. τοῦ π. Σαββάτου μετὰ θάνατος εἰς τὸν ἐπὶ ὥραϊς τοποθεσίας καίμενον ναὸν τῆς Θεοτόκου, κατεβιβάσαμεν ἐκ τοῦ εἰκονοστασίου τὴν ἀργυρᾶν εἰκόνα αὐτῆς καὶ μετὰ ἐξαπτερόγων σταυροῦ καὶ σημειῶν μεταφέρουμεν ἐν θρησκευτικῇ πομπῇ καὶ κατανύξει εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους, ὅρ' ὃ καθ' ἑδρὰ ὑπέρστημεν ἰσχυρὰν ψυχρολουσίαν ὑπὸ τῆς πεισοῦσης βαρυδίας καὶ σωτηριώδους διὰ τὸν τόπον μας βροχῆς. Καὶ τὴν ὥραν ταύτην περιτρήθη, ὅτι ἡ χάρις της κατ' ἔτος κατὰ τὴν ὥραν τῆς λιτανείας μᾶς στέλλει τὴν πολυπόθητον καὶ λίαν ὀφείλουσαν διὰ τὸν γεωργικὸν κόσμον κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους βροχῆν. Ὁ συνειδὼν τὴν εἰκόνα ἱερεὺς καὶ πάντες μετὰ τὸν ἐσπερινὸν ἐσπεύσαμεν εἰς τὰς οἰκίας μας καὶ ἀπεκλύθημεν τὰ ἐνδύματά μας ὅντα διὰβροχα.

Λίαν πρὶν χθὲς ὁ Πανσοφιστολογώτατος ἀρχιμανδρίτης Δανιὴλ Δηλαβέρης, ἐφημέριος ὦν τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους, προσεκάλεσε διὰ τῶν κοιδῶνων τοὺς πιστοὺς εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ὁρθοῦ. Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀκολουθίας ταύτης ἄρσαντες κατὰ τὸ εἰωθὸς τὴν εἰκόνα, περιηγουμένων τῶν ἐξαπτερόγων ἐξεκινήσαμεν ἀπὸ Καραβῶ καὶ ὅρ' ὃ διήλθουμεν τὸ μέγα βῆμα αὐτοῦ ὁ δεξιὸς καὶ ἀριστερὰ περιβάλλουσι πολυπληθὴ δένδρα καὶ πορτοκαλεῶνες, ὦν τὰ ἄνθη καθίσταν τὸν ἀέρα μυροβόλον, ἐφάσκαμεν μετὰ πεζοπορίαν μιᾶς ὥρας εἰς τὸν ἐν Μουδουρίᾳ ναὸν τοῦ ἁγίου Νικολάου καίμενον εἰς τὸν μυχὸν τοῦ ὁμωνύμου κολπίσκου. Ἐν μὲν τῷ ναῷ τοῦτο ἐτελέσθη μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαθείας ἡ θεία καὶ ἱερὰ λειτουργία ὑπὸ τῶν εὐλαδῶν ἱερέων Παναγιώτου Διακονοῦ καὶ Μητῆ Τζωρτζοπούλου, ἐν δὲ τῷ παρεκκλησίῳ τοῦ ἁγίου Σάββα ὑπὸ τοῦ ἱερέως Μητῆ Κορωναίου. Ἡ λειτουργία καὶ ἡ ἀρχιερασία γίνεται κατ' ἔτος δι' ἐξόδων καὶ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἐν Καίρῳ μεγαλειόπου Κυρίου Δ. Δρακάτου καὶ τῆς συζύγου του Διαμάντας.

Μετὰ τὴν λειτουργίαν ἀνεπαύθημεν ἐπὶ τῶν αὐτοσχεδίων φορητῶν οὕτως εἰπεῖν καρενείων, ἐπίομεν τὸν καφὲν μας, ἐστρώσαμεν καθ' ὁμίλους καὶ κύκλους ἐπὶ τῶν χόρτων καὶ λίθων τὴν λιτοτάτην τροφὴν μας, ἐπίομεν τὸ κρασάκι μας καὶ μετὰ ταῦτα ἐχρεώσαμεν ἐγγυρίους καὶ ξένους χορούς. Ἀλλοὶ ἐπιβάντες λέμβου ἀνέχθησαν εἰς τὸ πέλαγος. Ἐπὶ 4 καὶ πλέον ὥρας διήλθουμεν ἅπαντες ἐν χαρᾷ καὶ ἀδελφικῇ ἀγάπῃ.

Μετὰ τὴν ἀνάπαυλιν ταύτην ἄρσαντες οἱ ἱερεῖς τὴν εἰκόνα ἀγιάζουσι δι' αὐτῆς τὰ θαλάσσια ὕδατα καὶ ἐκεῖθεν ἐκκινούμεν διὰ τὸν Καραβῶν. Ἀκολουθοῦντες μικρὰν ἀνωφερῆ ἀτραπὸν φθά-

νομεν ἐπὶ ἐπιπέδου ὑψώματος ἐν τῇ θέσει ἐν ἣ ἵσταται ὑψίστως καὶ ὑπερήφανος ὁ πύργος τοῦ φάρου Μουδουρίου ἐνθα ἐμείναμεν ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν. Οἱ φιλόσοφοι καὶτοι Παναγιώτης Ξαντιώτης καὶ Χαραλάμπος Φραντζεσκάκης μᾶς ἐδεξιόθεσαν δι' ἀναφορικῶν ποτῶν. Ὁ φάρος ὡς γνωστὸν καίτοι ἐν ἐπιπέδῳ ὑψώματι ἐπὶ τοῦ ἀκρωτηρίου Σπαθί. Περὶ τοῦ ἀκρωτηρίου τοῦτου ἵσταται βράχιοι ἀπότοιμοι καὶ σπῆλαι ἐνθα ὁ ἐπισκέπτης θεῖται μετὰ θαυμασμοῦ ὑπερβαλλούσης ὀφθαλμοδιδρακτα ἀπολιθωμένα καὶ ἐσχημασμένα ἐπὶ τῶν βράχων φύρδον μίγδρον, καὶ πρὸς τὴν ἀκτὴν τῆς θαλάσσης λείψανον ἀνδρὸς ἀπολιθωμένου οὗ τεμάχια σκελῶν καὶ ὀστέων ἀρρέθρηται ὑπὸ Ἀγγέλου περιηγητῶν. Ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τοποθεσίᾳ ἵσταται ἰερόμεθα πότα τῶν Μελίων, τὸ Ταινάρειον, τὸν ἄγαν ἡλαωνικὸν κόλπον, τὸν Ταύρετον, τὴν περὶ ὥραν τοποθεσίαν τῆς νήσου καὶ ποτα τὰ συχνὰ πικρὰ διερχόμενα ἀνὰ πλάγια διαφόρων σημειῶν συγκατατάσσονται τὴν περιήγησιν συγκατατάσσονται.

Ἀπὸ τῶν φάρων Μουδουρίου ἐπιστρέψαμεν εἰς Καραβῶν τὴν 2 ὥραν μ. μ. καὶ κατεβιβάσαμεν τὴν εἰκόνα ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους. Τὴν δὲ προσεχῆ Κυριακὴν θὰ συναχθῶμεν εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου τοῦτου λίαν πρὶν θὰ ψαλλῇ ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁρθοῦ, καὶ λιτανεύοντες θὰ μετακομίσωμεν τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου εἰς τὸν ναὸν της ἐν ὃ θὰ τελεσθῇ ἡ ἱερὰ λειτουργία, καὶ μετὰ τὴν λειτουργίαν πάλιν τρέψῃ καὶ χορῶν.

Μεθ' ὑπολήψεις καὶ τιμῆς.

Δημ. Διακονοῦλος

Ἐν Καραβῶ τῇ 20 Ἀπριλίᾳ 1898.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Μάϊος.

Μεγάλην τῆς τιμῆς θεωρεῖ ἡ «Κυθηραϊκὴ Αὐγή» τὴν ἀπάτησιν ὡς τακτικῆς συνεργατικῆς διὰ τὴν σύστασιν τῶν χρονικῶν της μιᾶς τῶν μάλῃ εὐπαιδευτῶν δεσποινίδων τῆς ἐπαρχίας, ἥτις ἀπὸ τοῦ παρελθόντος φύλλου ἐνεφανίσθη εἰς τὸ κοινὸν μετὰ τὴν ὑπογραφήν Ἀλφῶ. Τὸ σημερινὸν της ἄρθρον, ὅπερ ἀρίστως κατωτέρω δημοσιεύομεν ὡς καὶ ἐκεῖνο της παρελθούσης ἐδόμαδος, διακρίνει ἐξαιρετικῇ πολυμάθειαν φαντασίαν καὶ εὐφυΐαν.

Δεν ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον προσφιλέστερον ἀπὸ τὴν λατρείαν τῆς φύσεως· αὕτη δὲ φθάνει εἰς ἐπακρον, ὅταν ἡ γῆ εὐρίσκαται ἐν τῇ ὁμορφίᾳ ἡλικίᾳ της, ὅταν ἄγχι τὸν μυχὸν τῆς ἡδονῆς Σελήνης, ὅλῃ, ὅταν διανύσῃ τὴν εὐδὴν πνύχην της, ὅταν ὁ ἡθερπὸς εὐδαίμων καὶ ἐστεμμένος διὰ ῥόδων σπένδει ἀμφοτέρω ἱερῶς ἐν τῷ βωμῷ τοῦ φαιδρῶ καὶ ἡδονῆς θεοῦ, ὅστις καλεῖται Μάϊος. Εἶνε ὁ μὲν τῶν ἀνθέων, τῶν πνιγτῶν καὶ τῶν αἰσθημάτων, εἶνε ὁ μὲν ποῦ οἱ πάντες καταλείπουσι τοὺς οἴκους τῶν καὶ τὴν βιωτικὴν τῶν τύβην, διασπαιρόμενοι ἀνὰ τοὺς λιμῶνας, ἵνα ἐκτείνωσι τὰ μέλη των ἐπὶ τῆς γλῶσσης ἵνα μεθυσθῶσιν ἀπὸ τῆς εὐδίδων τῶν θάμων καὶ ἀπὸ τοῦ ἄρωμα τῶν ῥόδων. Κατὰ τὸν Μάϊον ἰδίως ἀνάσσει ἡ γῆ, κατὰ τὸν Μάϊον ἰδίως πανηγυρίζει ἡ κτίσις ἅπανα, τὸ δὲ στερέωμα λαμβάνει τὴν διαυγεστέραν αἴγλην του, ἐκτός τοῦ κυθηραϊκοῦ, ὅπερ ὁ νεφεληγερέτης Ζεὺς πληροῖ ἀπὸ τῆς οὐρίλλης τῶν δυτικῶν ἀνέμων οὕτως καθιστῶσι τὸν Μάϊον ὡς τὸν πενθήμερον μὲνα τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Δεσποινὶς Ἀλφῶ.

ΚΥΘΗΡΑ-Ι-ΚΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀφίκετο ἐκ Κυθήρων ὅπου εἶχε μεταβῇ χάριν τῆς πασχούσης υγείας τοῦ πατρὸς του ὁ ἑμπειρος κ. Σωτήριος Τσαμπρῆς τυχὼν κατὰ τὴν αὐτόθι διαμαχὴν του τῶν ὀφειλομένων αὐτῷ περιποιήσεων.

— Ἀνεδέχτο ἐκ τῆς κλυμυθῆρας ὁ κ. Νικολ. Δελακοβίδια τὰ θυγάτρια τῶν κκ. Ἰω-

άννου Τριφύλλῃ καὶ Λύκου, τοῦ ἐν Σμύρῃ διαμείνοντος, καλέσας αὐτὸ Λουσιάνθη, κατ' ἀπαίτησιν τῶν γονέων (Μελιτινίκα), Γεωργίου Ἀναστ. Τσιγκουῆ, καλέσας αὐτὸ Σταματῆ (Ποταμὸς) καὶ τοῦ Ἀντων. Γ. Σακίου, καλέσας αὐτὸ Σταματῆ (Ἀλοζιανίκα).

— Ἐξ Αἰγύπτου ἤρξατο μετὰ τῆς ἀξιότιμου κυρίας του ὁ ἐγκριτὸς αὐτόθι συμπολίτης κ. Κων. Κατσούλης.

— Ἀφίκετο ἐκ Κυθήρων ὁ ἑμπειρος κ. Κων. Μανωλέσσης.

— Ἐπίσχε· ἀφίκετο ἐκ Κυθήρων ὁ κ. Κοσμάς Μογγιῆρας.

— Διατρίβει ἐν Κυθήροις ὁ φιλότατος κ. Δ. Κ. Κίπριος καθὼς καὶ οἱ ἐν Αἰγύπτῳ ἐμπορευόμενοι ἀδελφοὶ Κυπρίδης.

— Ὁ ἐν Ἀργινίῳ σάββλος τῶν κυριῶν συνὲς ἤρην ἐν Κυθήροις ἐπιτροπὴν, ἀποτελουμένην ἀπὸ τῆς κυρίας καὶ δεσποινίδος Μαντίνης Μ. Νικηφωρίδης ὡς πρέσβους, Ἀγλαΐας Γ. Λεβονῆ ὡς γραμματέως, Κατίνης Ἀντ. Κοντολέοντος ὡς ἐφόρου, Ἀρτεμίδος Ι. Καλοῦσης ὡς ταμίου καὶ τῶν ἐν Ποταμῷ Διαμακτοῦλας Χλαμπία, Μερτίνης Β. Τζωρτζοπούλου καὶ Μαρίας Π. Μασέλλου ἵνα συλλέξῃ διάφορα χειροτεχνήματα καὶ ὀφθαλματὰ ἐγγυρίων τέχνης διὰ τὴν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παρασκευαζομένην ἐκθεσιν.

— Μετὰ λύπης ἀγγέλομεν τὸν ἐν Σμύρῃ συμβῆντα θάνατον ἐγκρίτου καὶ πολιτίμου συμπολίτου Ἰωάν. Καλλιγέρη, μέλους τοῦ δικητικῶς συμβουλίου τῆς αὐτόθι κυθηραϊκῆς ἀνελεῖς.

— Μετὰ δεκαπενθήμερον ἐνταῦθα διαμονὴν ἐπανήλθεν εἰς Κῆρον ὁ κ. Πέτρος Μαρσέλος.

— Μεταβίβειν ἐκ τῆς τοῦ ἁγίου Θεοδώρου ἐκτελέσας οἱ κ. καὶ Θεοδ. Τριφύλλης ἐν Κρήτῃ, Θ. Κατρίνης καὶ Θ. Τσιμπάκης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Θ. Λαχανῆς ἐν Πόρτ-Σαϊντ, Θ. Λεπνῆς καὶ Θ. Μ. Κατσούνης ἐν Σμύρῃ, Θ. Λεγοῦθης ἐν Τριπόλει, Θ. Π. Τριφύλλης (Μελιτινίκα), Θ. Ἀρῶνης Νικολάου, Θ. Κρηθάρης, Θ. Παστάς, Θ. Πατρίκιος Κοροβιῆς, Θ. Χόρος καὶ Θ. Κοσμάτης· δημοδιδάσκων (Κυθήρα), Θ. Σάμος Περδῆς (Λεβῶν) καὶ ἐν Μυλοποτάμῳ οἱ Θ. Φωτεινός, Θ. Γ. Στρατηγός ἱερεὺς, Θ. Πατῆρης. Ἐν Φρανκίᾳ ὁ Θ. Δ. Μαρσέλος καὶ Θ. Χ. Μαρσέλος, Θ. Ν. Πατρίκιος, Θ. Γ. Τζέντζος, Θεόδωρος Ι. Τριφύλλης, Θ. Ε. Πατρίκιος, Θ. Κομνῆς. Εἰς πάντας εὐχόμεθα ὁλοφύως χρόνῳ πολλῷ καὶ εὐτυχῇ.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Κυθήρων ὁ σιτέμπορος κ. Χαραλάμπος Μαυρομμάτης μετὰ τῆς κυρίας του.

— Ἀφίχθησαν ἐπίσης οἱ κ. καὶ Νικολάου Μώτης, Βρεττός Μώτης, Μπεν. Μαυρομμάτης, Ἀντ. Κομπῆς Βασίλ. Ι. Παστάς, Δημ. Παναγιώτης, Ἀνδρέας Βλαχῆς, Γεώργ. Κερίνης Παναγιώτης Πρωτοφάκης, Ἀθην. Φῶς μετὰ τῆς κυρίας του, Βασίλ. Σαλῶος πρέσβος τοῦ χωρίου Μιτατίων, Κωνσ. Μανωλέσσης καὶ Α. Μεγαλοκονόμος μεταβίβειν εἰς Ἀμερικήν μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του.

— Ἀφίχθησαν ἐξ Αἰγύπτου ὁ αὐτόθι μεγαλέμπορος κ. Κωνσταντῖνος Κατσούλης μετὰ τῆς ἀδελφῆς του κυρίας Κορωναίου.

— Ἀφίκετο ἐκ Σμύρνης ὁ κ. Ἰωάν. Καρδῆς μετὰ τοῦ υἱοῦ του κ. Ἐμμανουὴλ.

— Ἀνεχώρησαν διὰ Σμύρνην ὁ κ. Ἀνδρέας Καρδῆς.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Ἡ ἐκκένωσις τῆς Θεσσαλίας.

Σήμερον τὴν μεσημβρίαν, κατὰ τὸ συνταχθὲν πρωτόκολλον μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων ἐπὶ τῆς ἐκκένωσης, περατοῦται ἡ ἐκκένωσις τῆς Α' ζώνης, μίαν δὲ ὥραν μετὰ τὴν ἐκκένωσιν ἄρχεται ἡ ὑπὸ τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ κατάληψις τῶν ἐκκενωθέντων μερῶν.

Ἡ πρώτη ζώνη ἀρχεται ἀπὸ Βουλγάρων διὰ Θρακίαν, Παναγιῶν ποταμοῦ, Εὐνῶδος λίμνης μέχρι Πλατάνου. Τὴν παρασημασμένην ἀρχεται ἡ ἐκκένωσις τῆς δευτέρας ζώνης ἥτις θὰ περατωθῇ μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς 10ης Μαΐου.

Ἡ τρίτη ζώνη ἀρχομένη ἀπὸ Σοφάδων διὰ

Ἐπὶ Γαλλίας ὀψέως	1,48
λίρα Ἀγγλίας	37,65
» Τουρκίας	34,45
Εἰκοσάφρακτον	29,60